

ПРЕС КЛИПИНГ

16. септембар 2015.

НАСЛОВИ

- Kako preživeti u Srbiji sa minimalcem;(str.2)
  - SAZNAJEMO Trgovac oružjem hoće u Staklaru;(str.3)
  - Atanacković: Povećati broj malih i srednjih preduzeća;(str.5)
  - Pajtić: Zamrznuta minimalna zarada je šamar građanima;(str.6)
  - Orbović: MMF koči povećanje minimalne cene rada;(str.7)
  - U Metal sistemima proglašen bankrot;(str.8)
  - Kako za tri meseca prepoloviti sivu ekonomiju;(str.9)
  - Директори не смеју да уцењују раднике;(str.10)
  - Готово све оде на пуко преживљавање;(str.11)
  - Srbija po minimalcu na začelju Evrope;(str.11)
-

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/590544/Kako-preziveti-u-Srbiji-sa-minimalcem>

Kako preživeti u Srbiji sa minimalcem

Z. Panić/B. Bojović/V. Lojanica

Kako sastavljaju kraj sa krajem kada im na račun legne 20.328 dinara, koliko iznosi minimalac u Srbiji, znaju samo oni koji sa tim novcem treba da prežive mesec.

- Napamet znam sirotinjsku tablicu množenja. Broj radnih dana puta osam sati, pa pomnoženo sa 121 dinar - to je naša plata, 20.328 dinara - priča radnik preduzeća „Sinter“ iz Užica, koji ne želi da mu se ime spominje.

Kad se dogodi da u mesecu ima više radnih dana, plata mu izgura preko 21.000.

- Ne primamo ni topli obrok, ni naknadu za prevoz, kažu da je to država dozvolila. Mnogo kolega na selu ima alternativu, a nama iz Užica je fabrika jedini izvor prihoda. Od plate do plate - to je magija preživljavanja - kaže ovaj majstor.

Danas odluka

Radna grupa Socijalno-ekonomskog saveta odluku o visini minimalne cene rada trebalo bi da donese danas. Predstavnici sindikata traže da se minimalna cena rada poveća sa 121 dinar na 143,5 dinara po radnom satu, a poslodavci i predstavnici ministarstava da se ona zadrži na sadašnjem nivou jer se nisu stekli uslovi za promenu i povećanje cene rada.

U Srbiji trećina zaposlenog stanovništva radi za minimalni iznos, a poražavajuće je što, osim sindikalaca, malo koga zabrinjava činjenica da minimalac ne može da zadovolji ni egzistencijalni minimum potreba stanovništva.

- I sam ne znam kako preživljam sa minimalcem. Dovijam se na razne načine da nekako preživim sa maloletnim detetom. Prinuđen sam da radim, koliko mogu, neke dodatne poslove i zaradim koji dinar preko kako bismo imali bar za osnovne potrebe, a neplaćeni računi samo se gomilaju - kaže Boban P. zaposlen u jednoj privatnoj firmi u Pirotu.

Većina porodica, koje kući donose minimalac, kupuju samo ono što je neophodno za opstanak.

- S tim novcem ne mogu samo račune da platim. Ako bih se požalio poslodavcu, eto otkaza. Mnogo je teško, kupujemo bukvalno najosnovnije za hranu, malo nas pomognu naši sa sela, bez njih bismo bili potpuno izgubljeni. O odmoru ne razmišljam, čim uhvatim neki slobodan trenutak, tražim da radim u nadnici kako bih zaradio bilo šta. Najteže mi je zbog dece, što ne mogu da im priuštim ono što im je potrebno, da obuku nove stvari, imaju lepe torbe za školu i slično. I te maline nas malo drže u životu. Radimo leti pa uštedimo bar za drva, da ne promrzemo. Realno, šta čovek danas može da kupim za 20.000, nema potrebe o tome ni pričati - kaže 36-godišnji G. M. iz Ivanjice.

Ispod proseka, ali i ispod minimalca

Iako bi svaki zaposleni građanin Srbije trebalo da primi barem minimalnu propisanu platu, istina je da mnogi rade i za daleko manju od minimalne sume. Za najniže plate rade trgovci, radnice u pekarama, kafićima...

- Kao trgovac radim 15 godina, a radni dan mi traje od 12 do 16 sati. Dešava se da nemam ni slobodnog dana, godišnji odmor jedva dobijem nedelju dana, a plata mi je 18.000 dinara, od čega polovinu moram da potrošim u prodavnici u kojoj radim. Od ostatka i sami možete da pretpostavite koliko mogu da živim - kaže Sanja Đ. iz Stare Pazove.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/590787/SAZNAJEMO-Trgovac-oruzjem-hoce-u-Staklaru>

SAZNAJEMO Trgovac oružjem hoće u Staklaru

S. V.

Kompanija „CPR Impeks“ zainteresovana je da plati dug paraćinske Staklare za struju i gas i tako uđe u vlasništvo te kompanije, saznaje „Blic“.

Traži se rešenje za 850 radnika Staklare u Paraćinu

Reč je o firmi koja se bavi uvozom i izvozom naoružanja, koja je već ušla u pregovore sa državom, ali i bugarskim vlasnikom Cvetanom Vasilevim, kome danas ističe rok da izmiri deo duga za utrošeni gas i struju.

Izvor "Blica" iz Vlade tvrdi da se poslednjih dana vodi intenzivna prepiska između Ministarstva privrede i kompanije "CPR Impeks", čiji je vlasnik Petar Crnogorac, kako bi se pronašlo rešenje za blizu 850 radnika ove fabrike.

- O ovoj soluciji se ozbiljno razmišlja jer je iz igre ispao predlog Vasileva, koji je predložio premijeru Aleksandru Vučiću da vrati Staklaru državi i tako konvertovao svoje dugove za struju i gas. Ta opcija nije izvodljiva pa je ponuda "CPR Impeksa" veoma interesantna. Naime, predstavnici te kompanije ponudili su da plate 950 miliona duga za struju i gas i tako uđu u vlasništvo staklare. Ministarstvo privrede razmatra ovu mogućnost - tvrdi naš sagovornik.

U Vladi još nije postignuta saglasnost oko ponude "CPR Impeksa".

- Postoje funkcioneri koji smatraju da ova kompanija nema reference za preuzimanje staklare. Postoje i neki "repovi" oko izvoza oružja i prodaje tenkova ovoj kompaniji, koji pred sudom nisu razjašnjeni, pa su neki u Vladi sumnjičavi prema ponudi - kaže naš sagovornik.

Sertić: Borimo se za opstanak Staklare

Da saznanja "Blica" imaju osnov, indirektno nam je potvrdio i ministar privrede Željko Sertić.

- Razmatramo sve mogućnosti za opstanak Srpske fabrike stakla, pa i tu, jer tamo radi 850 ljudi - rekao je Sertić za "Blic".

Dragan Zarić, zamenik direktora "CPR Impexs", nije želeo da komentariše naša saznanja o eventualnoj budućnosti Staklare.

- Razumećete me jer je reč o poslovnim potezima - rekao je Zarić.

Atanacković: Povećati broj malih i srednjih preduzeća

Tanjug

Predsednik Unije poslodavaca Srbije Nebojša Atanacković izjavio je danas da se mora poboljšati privredni ambijent i da je osnovno rešenje u povećanju broja malih i srednjih preduzeća.

Preduzetnici bi preuzeli deo nezaposlenih, rekao je Atanacković , komentarišući to što Socijalno-ekonomski savet (SES) ni juče nije usaglasio dogovor o visini minimalne cene rada po radnom času za 2016. godinu.

Atanacković je istakao da je Unija poslodavaca smatrala da se nisu stekli uslovi da se u narednoj godini podigne minimalna cena rada, da se njeno mišljenje poklopilo i sa mišljenjem vlade i da se "ništa nije promenilo da bi mogli da kažemo da bi iz tog osnova mogli da povećamo troškove rada". Potpredsednik Saveza samostalnog sindikata Srbije i predsednik Sindikata komunalaca Srbije Milan Grujić je rekao da "naš radnik radi za jedan evro po satu".

- Suština je da se poveća zaposlenost i da ona bude produktivna, da se stvori veći proizvod - istakao je Grujić i dodao da je "ovde pitanje u zaštiti najugroženijih slojeva".

Grujić je ocenio da je "nefunkcionisanje socijalnog dijaloga i neuvažavanje socijalnih partnera postaje već zabrinjavajuće" i dodao da je u zakonu o radu definisan kriterijum kako se utvrđuje minimalna cena rada.

Vlada je juče odlučila da cena radnog sata ostane nepromenjena u narednoj godini i iznosiće 121 dinar neto.

Pajtić: Zamrznuta minimalna zarada je šamar građanima

Beta

Predsednik Demokratske stranke Bojan Pajtić ocenio je danas da je odluka Vlade Srbije da ne poveća minimalnu cenu rada, uz smanjenje plata i penzija, dodatni šamar i nova uvreda građanima, "od kojih se očekuje da ćute, trpe i veruju režimu koji ih ubeđuje da je ekonomija Srbija na najboljem novou u istoriji zemlje".

Vlada Srbije je juče odlučila da minimalna cena radnog sata u 2016. godini ostane 121 dinar. Za to su se zalagali i predstavnici poslodavaca u Socijalno-ekonomskom savetu, dok su reprezentativni sindikati predlagali da se cena radne stanice povećana 143,5 dinara.

- Iako premijer (Aleksandar Vučić) svakoga dana potcenjuje građane ubeđujući ih da odlično žive, da mu je neprijatno koliko nam dobro ide, i da su nam javne finansije kao apoteka, svaki naš građanin zna da je litar ulja u samoposlugama pre samo godinu dana koštao između 100 i 105 dinara, dok danas košta između 135 i 145 dinara, a kilogram šećera koji je koštao 50 dinara, danas košta 70 dinara. To je poskupljenje od preko 30, odnosno preko 40 odsto - rekao je Pajtić, saopštila je Demokratska stranka.

Pajtić je pozvao Vladu da odgovori "zbog čega ne povećava minimalnu cenu rada, zašto su smanjene plate i penzije dok cene rastu, ukoliko Aleksandar Vučić govori istinu kada građane ubeđuje da Srbiji ide odlično, ili da prizna da su i ove Vučićeve reči baš kao i stalne najave boljeg života još jedna u nizu laži kojima režim zasipa građane svakog dana".

Na sednici Socijalno-ekonomskog saveta bez dogovora sindikalaca sa državom i poslodavcima

Orbović: MMF koči povećanje minimalne cene rada

* Atanacković: Poslodavci su i dalje opterećeni brojnim troškovima i parafiskalnim nametima, nema prostora za povećanje minimalca * Vulin: Ukoliko se poveća minimalna cena rada, dovodi se u pitanje povećanje plata i penzija * Sindikati: Zahtev za povećanje minimalne cene rada opravdan i treba ga uvažiti

AUTOR: G. VLAOVIĆ

Beograd - Članovi Socijalno-ekonomskog saveta ni na jučerašnjoj sednici nisu uspjeli da se dogovore o minimalnoj ceni rada za 2016. godinu. Predstavnici sindikata tražili su da se minimalna cena rada po radnom času sa sadašnjih 121 poveća na 143,5 dinara, a poslodavci ističu da se u privredi za to nisu stekli uslovi.

- Poslodavci su i dalje opterećeni brojnim troškovima, odnosno parafiskalnim nametima, tako da nema osnove da se razmišlja o povećanju minimalne cene rada. Naime, ukupni izdaci za rad bi bili preko onoga što bi privreda, koja je u lošem stanju, mogla da podnese. Problem predstavlja i to što ako bi se podigla minimalna cena rada, porasle bi ne samo najmanje plate, već i sve ostale, a to bi bio veliki teret kako za državu tako i za privatne poslodavce - kaže za Danas Nebojša Atanacković, predsednik Unije poslodavaca Srbije. Prema njegovim rečima, razlog zbog koga se poslodavci nisu odlučili da prihvate zahtev sindikata za povećanje minimalne cene rada je i taj što država nije insistirala na povećanju, jer se to ne uklapa u politiku štednje i obaveza koje je preuzela prema Međunarodnom monetarnom fondu.

Predsednik Saveza samostalnih sindikata Srbije Ljubisav Orbović je nakon sednice SES-a izjavio da je osnovni uzrok što nije došlo do dogovora oko minimalne cene rada Ministarstvo finansija, koje ni na prethodnoj sednici Saveta prošle sedmice nije izašlo sa argumentima zašto minimalna cena rada treba da ostane 121 dinar. Jedan od osnovnih problema su pregovori sa MMF-om, ocenio je Orbović. On je istakao da je iznet podatak da 61.500 zaposlenih u javnom sektoru prima minimalnu zaradu, i da bi povećanje minimalne zarade koštalo budžet Srbije nekoliko milijardi, ali se ne zna koliko tačno.

- Resorno ministarstvo je bilo na stanovištu da u ovom trenutku nemamo mogućnost da prevalimo još jedan teret na leđa, pre svega, privatnog poslodavca - rekao je ministar za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja i član Saveta Aleksandar Vulin. On je naveo da bi, ukoliko se poveća minimalna cena rada, bilo dovedeno u pitanje povećanje plata i penzija. Prema rečima Vulina, Vlada Srbije će danas, kada za to ističe zakonski rok, na predlog Ministarstva finansija doneti odluku o minimalnoj ceni rada za 2016. godinu, ali da "ne očekuje promenu stava".

Predsednik Konfederacije slobodnih sindikata Ivica Cvetanović kaže za Danas da je zahtev za povećanje minimalne cene rada u Srbiji ispravan i pravedan i da to treba uvažiti.

- U razvijenim zemljama minimalna cena rada iznosi 70 odsto od prosečne zarade. U Srbiji tako nešto nije moguće, ali definitivno mora biti povećana. Veliki problem predstavlja to što većina poslodavaca i za složenije poslove isplaćuje minimalac. Zbog toga bi trebalo sistemski urediti tu oblast, odnosno jasno propisati šta je to minimalac i ko ga dobija - ističe naš sagovornik.

On dodaje da je problem i to što reprezentativni predstavnik poslodavaca u SES-u, Unija poslodavaca Srbije predstavlja jedva "jedan odsto poslodavaca", ali traži i da se u rad tog tela uključe sindikati koji su dokazali reprezentativnost. Sa njim se slaže i Željko Veselinović, predsednik Udruženih sindikata Srbije "Sloga".

- U tom slučaju Vladi i poslodavcima ne bi bilo tako lako da odbiju zahteve sindikalaca kao što je to sada slučaj jer bi bili suočeni sa ujedinjenim sindikalnim nastupom. Po svemu sudeći, takva situacija ne odgovara ni reprezentativnim sindikatima zato što bi na taj način izgubili ekskluzivitet na reprezentativnost kao i privilegije koje imaju njihova rukovodstva, kao što je članstvo u brojnim upravnim odborima - ističe Veselinović i dodaje da je zahtev za povećanje minimalne cene rada opravdan i da bi ono trebalo da bude veće nego što to traže reprezentativni sindikati.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/u_metal_sistemima_proglasen_bankrot.4.html?news_id=308022

U Metal sistemima proglašen bankrot

AUTOR: Z. RADOVANOVIĆ

Kragujevac - Odlukom Privrednog suda u Kragujevcu, u preduzeću Metal sistemi u stečaju, kao što je naš list najavljivao, proglašeno je bankrotstvo. Nadležni u Privrednom sudu kažu da je rešenje o bankrotu doneto 7. avgusta, kada je stečajnom upravniku naloženo da počne sa unovčavanjem imovine firme. Nakon nove procene vrednosti imovine (ranije bila procenjena na oko 1,3 milijarde dinara), znaće se da će preduzeće potencijalnim kupcima biti ponuđeno kao pravno lice u celini, ili će se prodavati kao imovina, deo po deo.

Za kupovinu ili uzimanje u zakup proizvodnih pogona Metal sistema, podsetimo, zainteresovano je nekoliko domaćih i inostranih kompanija, a neki od njih žele da nastave proizvodnju. Konačnu odluku o eventualnoj prodaji ili davanju u zakup proizvodnih pogona doneće Privredni sud i stečajni upravnik.

U Privrednom sudu objašnjavaju da niko od ovlašćenih predlagača, u roku od 90 dana od pokretanje stečaja, nije podneo plan reorganizacije, pa je rešenje o bankrotu doneto po predlogu Agencije za privatizaciju, koja je stečajni upravnik u tom predmetu. Tada je saopšteno da dugovi preduzeća iznose oko 2,4 milijarde, dok likvidaciona imovina firma vredi gotovo upola manje, odnosno nešto više od 1,3 milijarde dinara. Objekti Metal sistema, osim onih koji su dati u zakup firmama Vaker Nojsen i Agromarket, pod hipotekom su, kao i kompletna proizvodna oprema, dok je građevinsko zemljište u vlasništvu države. U kragujevačkom Privrednom sudu za 30. septembar zakazano je poverilačko ročište na kojem će se odlučivati o prijavljenim potraživanjima.

Privrednici traže da država sistemski uđe u borbu protiv nelegalnog poslovanja (2)

Kako za tri meseca prepoloviti sivu ekonomiju

AUTOR: MILAN KNEŽEVIĆ

Kontrole i kaznena politika kojom je predviđeno zatvaranje preduzetničkih radnji zbog neevidentiranog prometa preko fiskalnih kasa neće popraviti poresku disciplinu. Od zatvaranja radnji država nema nikakvu korist jer ugrožava opstanak preduzetnika, a upravo njihovo ostajanje na tržištu i zakonito poslovanje treba da budu imperativ državne politike. Pravo rešenje su novčane kazne a ne zatvaranje zbog 100 dinara bakšiša u kasi. Zato, ukoliko želi da nelegalno poslovanje bar svede na prihvatljiv nivo, država mora da pronađe sistem kojim pojavu seče u korenu.

Tek kada sazna ko su snabdevači crnog tržišta i sive ekonomije, moći će da sačini strategiju kako ovo zlo bar prepoloviti za tri meseca.

Iz ugla privrednika, znam da bi prvo trebalo staviti pod kontrolu uvoz roba iz okolnih zemalja i Kine. To znači da će se na carini izvršiti odvaga tereta, uporediti stvarna i deklarirana količina robe, proveriti nabavne cene koje su, neretko, i pet puta niže od stvarne, zatim evidentirati adresu na kojoj se nalazi skladište dobavljača, pa potom povremeno iskontrolisati materijalno razduženje roba. Bez eksterne kontrole postupka carinjenja nema smanjenja sive ekonomije i crnog tržišta.

Drugi korak je onemogućiti prodaju na buvljacima i svim ostalim prodajama ukoliko vlasnik ne poseduje dokument o legalno kupljenoj robi - fakturu ili fiskalni račun. Potrebno je i zabraniti prodaju robe na tržnicama i zelenim pijacama, jer nisu ispunjeni tehnički uslovi za obavljanje delatnosti.

Veliki gubitak za državnu kasu predstavlja i ogroman obim sekund hend prodaje, a rešenje bi bilo da se zabrani uvoz roba koje se plasiraju kroz tu trgovinu.

Pod kontrolu moraju da se stave ogromne količine sirovina i repromaterijala iz uvoza koji se razdužuje na fantomske firme i generiše nelegalnu proizvodnju u prijavljenim i neprijavljenim firmama. Uvoz pamučnih tkanina je najveći generator crnog tržišta, a velike poreske utaje odnose se i na otkup i promet poljoprivrednih proizvoda, tu je i prevoz, estrada, sportske aktivnosti...

Najzad, postojeći pravilnik o transportu i skladištenju roba, koji predviđa da svaki transport robe mora pratiti faktura na kojoj je i telefonski broj knjigovođe koji je uzdao dokument, morao bi da počne da se primenjuje uz proveru da li su fakture zavedene u knjigovodstvu firme.

Samo simultana akcija svih nadležnih institucija može učiniti značajne pomake u borbi sa nezakonitim poslovanjem pojedinaca. Problem su snabdevači crnog tržišta. Otkud na tržištu milijarde evra roba koje se neoporezovano prodaju? Treba "zatvoriti česme a ne skupljati krpama vodu po kući".

Shvatimo: ne radi se o nekim "tranzicionim jadnicima". Zarade na buvljacima veće su od profesorskih primanja a snabdevači na veliko su multimilioneri, crne rupe srpske ekonomije.

* Autor je predsednik Asocijacije malih preduzeća i preduzetnika

Директори не смеју да уцењују раднике

У буџету за ову годину има 16 милијарди динара за решавање вишка запослених у предузећима која се приватизују. Тим новцем, заправо, радници у предузећима која одлазе у стечај или

немају купца треба да се заувек опросте од радног места и фирме у којој су деценијама радили. Велики део тих фирми већ годинама не ради, али има и оних које раде, али запосленима не исплаћују плате.

Држава је одредила да сви радници у тим фирмама имају право на 200 евра отпремнине по години стажа, али да би их и добили, пре тога морају да испуне неке друге услове. Управо ти други услови збуњују раднике фирми које одлазе у стечај или им предстоји приватизација јер сматрају да газде од њих траже да се одрекну заосталих плата уколико желе да добију отпремнину. У Министарству привреде тврде да од радника нико не тражи да се одрекну заосталих плата, већ само да утврде динамику којом ће им дуг накнадно бити исплаћен.

Наиме, како је за „Дневник” објаснио државни секретар Министарства привреде Драган Стевановић, у члану 6 Владине одлуке о утврђивању програма за решавање вишка запослених у процесу приватизације за 2015. годину наведено је да радници с послодавцем потписују споразум о начину исплате заосталих потраживања, додајући да то никако не значи да неће добити плате које им нису исплаћене у претходном периоду.

- Тим програмом утврђени су услови и начин решавања вишка запослених у предузећима и начин одобравања новца из буџета за решавање вишка запослених предузећима у поступку приватизације, али и у предузећима над којима је покренут стечај у складу с Акционим планом Владе - каже Стевановић. - Предвиђено је да руководства предузећа Министарству рада доставе документацију за одобравање програма, а део документације је и споразум о међусобном регулисању права и обавеза.

Споразумом радника с послодавцем, додаје он, регулише се начин и динамика којом ће бити исплаћене заостале плате. То, истиче, никако не значи да се потписивањем тог споразума радници одричу свог права на наплату дуговања. Напротив, он је доказ и аргумент више у наплати заосталих зарада.

- Друга је тема ако неко приморава запослене да се одрекну плате. То нико не сме да ради јер тиме угрожава њихова права. Уосталом, потписивање таквог споразума није новина. Такав договор послодаваца и радника био је услов и ранијих година приликом одобравања социјалних програма. Споразум је део потребне документације и ако радник одлучи да узме социјални програм, такав споразум је непоходан. Лична је одлука сваког радника да ли ће искористити своје право на социјални програм или не. Њихова је процена да ли им се више исплати да искористе ту могућност, а касније, у складу са споразумом и законом, добију плате које им предузеће дугује или ће пак гледати да своја потраживања наплате кроз судски поступак - објашњава Стевановић. *Љ. Малешевић*

Од новог газде или од стечаја

На питање ко гарантује радницима остварење споразума који су потписали с послодавцем и на основу којег су утврдили динамику исплате заосталих плата за неки наредни период у случају да предузеће оде у стечај, државни секретар одговара да су за то предвиђени одређени прописи који штите раднике.

- Прописи су регулисали на који начин радници као повериоци у случају стечаја или приватизације могу наплатити своја потраживања. У случају приватизације то је обавеза новог власника, а у случају стечаја, радници као повериоци се наплаћују из стечајне масе, с тим што су у првом наплатном реду, односно први у реду за наплату дуговања - закључује Стевановић.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/gotovo-sve-ode-na-puko-preziviljavanje>

Готово све оде на пуко преживљавање

Просечна месечна расположива средства за потрошњу по домаћинству у другом кварталу ове године у Србији износила су 56.332 динара, саопштио је Републички завод за статистику.

Од укупно расположивих средстава, 95,5 одсто чине приходи у новцу, а 4,5 одсто су приходи у природи. Највећи удео у расположивим средствима имају приходи из редовног радног односа - 50,1 одсто, пензије - 32,2, натурална потрошња - 4,4, а приходи ван редовног радног односа 3,1 одсто и остала примања од социјалног осигурања 2,9 одсто.

Издаци за личну потрошњу домаћинстава у Србији износе 57.820 динара, где је највећи удео издатака за храну и безалкохолна пића - 35,8 одсто, и становање, воду, електричну енергију, гас и остала горива - 15,4 одсто. Следе издаци за транспорт - 9,4 одсто, остали лични предмети и остале услуге - шест одсто, комуникације - 5,7, рекреација и култура - 5,2, одећа и обућа - 4,9 и алкохолна пића и дуван - 4,7 одсто.

У анкети РЖС-а у другом кварталу 2015. године учествовало је 1.635 домаћинстава, или 74 одсто од планираног броја.

Е. Дн.

RTV

Srbija po minimalcu na začelju Evrope

BEOGRAD -

Srbija sa bruto minimalnom zaradom od od 235,04 evra mesečno prema proceni Eurostata spada u evropske zemlje sa najnižim minimalcem.

U EU manju zaradu od Srbije ove godine imaju Bugarska (184,07 evra) i Rumunija (217,5 evra), a među zemljama sa minimalnom zaradom ispod 500 evra su još Litvanija (300), Mađarska (332), Češka (332), Letonija (360), Slovačka (380), Estonija (390), Hrvatska (396) i Poljska (410).

Poslodavci su u okviru Socijalno-ekonomskog saveta odbili zahtev sindikata da se zarada poveća sa 121 dinar po satu na 143,5 dinara, što bi mesečnu neto zaradu za puno radno vreme povećalo sa oko 20.000 na oko 24.000 neto (oko 32.000 odnosno oko 260 evra bruto), a Vlada Srbije je u nedostatku dogovora donela odluku da minimalna zarada ostane 121 dinar po satu. Minimalne zarade između 500 i 800 evra imaju Portugalija, Grčka, Španija, Malta, i Slovenija.

Sedam zemalja ima zarade veće od 1.000 evra - Luksemburg sa 1.923 evra, Holandija 1.502 evra, Belgija sa 1.502 evra, Nemačka 1.473 evra, Francuska 1.458 evra Velika Britanija sa 1.379 evra i Irska sa 1.462 evra.

Propisani minimalac nema šest zemalja - Danska, Italija, Kipar, Austrija, Finska i Švedska. Nemačka je minimalac uvela tek ove godine.

Od zemalja regiona obuhvaćenih izveštajem Eurostata, minimalna zarada je najmanja u Albaniji (157 evra), a sledi Makedonija sa 214 evra i Crna Gora sa 288 evra.

Za pokrivanje osnovne potrošačke korpe, koja predviđa samo bazične troškove i praktično ne ostavlja prostor za stavke poput obrazovanja, potrebno je nešto više od jednog i po minimalca, dok je za prosečnu korpu potrebno tri minimalca, preneo je portal EurAktiv.